

**Republika e Kosovës
Republika Kosova-Republic of Kosovo
Gjykata Kushtetuese / Ustavni sud / Constitutional Court**

Priština, 13 maj 2010
Br. ref.: RMP 39/10

Odluka o zahtevu za privremenim merama

u

Slučaju br. KI 02/10

Roland Bartetzko

protiv

**Odluka Vrhovnog suda Kosova, S.C. AP-KZ 181/2002 od 12. novembra
2002.**

Ustavni sud Republike Kosovo

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednik
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjylieta Mushkolaj, sudija, i
Iliriana Islami, sudija

jednoglasno usvaja sledeću odluku kojom odbacuje zahtev za izricanje privremenih mera, bez štete po bilo kakvu konačnu Odluku o podnesku u smislu njegove prihvatljivosti ili osnovanosti.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Roland Bartetzko. On je nemački državljanin. Trenutno služi kaznu u Zatvoru u Dubravi, u blizini Istoka na Kosovu. Istog zastupa dr Kolë Krasniqi iz Glavičice, Peć.

Osporene odluke

2. Vrhovnog suda Kosova, S.C. AP-KZ 181/2002 od 12. novembra 2002.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi da su njegova prava zagarantovana članovima 30 (prava optuženog), 32 (pravo na pravno sredstvo), i 102.5 (pravo žalbe) Ustava Republike Kosovo, i njegova prava zagarantovana Evropskom konvencijom o ljudskim pravima, i Univerzalnom deklaracijom o ljudskim pravima, prekršena. On tvrdi da je lišen njegovog osnovnog prava na žalbu iz razloga što ga je njegov branilac pogrešno obavestio da nema pravo žalbe na njegovu presudu.
4. On zahteva da Sud izrekne privremenu meru kako bi ponovo utvrdio pravni rok za ulaganje žalbe na Presudu Ap. br. 181-2002 Vrhovnog suda Kosova, koja je postala pravosnažna više od šest godina pre stupanja na snagu Ustava Kosova.

Pravna osnova

5. Čl. 116.2 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), čl. 27 Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Kosova (u daljem tekstu: Zakon), i čl. 52.1 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Činjenice

6. Dana 10. maja 2002, Okružni sud u Prištini doneo je presudu da je podnosilac zahteva kriv, između ostalog, za krivično delo terorizma u skladu sa članom 125 u vezi sa članom 129, stav 2 u vezi sa stavom 1 (izmenjen 16. juna 1993, Službeni list SRJ-br. 37-193) Krivičnog zakona Jugoslavije. Sud je našao da je 18. aprila 2001. godine podnosilac zahteva podmetnuo eksplozivne naprave izvan prostorija Centra za mir i toleranciju, u kome su radili predstavnici bivše Jugoslavije. Eksplozija je izazvala smrt višeg predstavnika srpske vlade u istom. Takođe je povređeno četiri člana osoblja Centra. Sud je kaznio g. Bartetzko sa 23 godine zatvora. (D.C.P. br. 1722-2001).
7. Dana 12. novembra 2002, Vrhovni sud Kosova preinačio je presudu Okružnog suda. Sud je delimično usvojio žalbu podnosioca zahteva i našao da je isti kriv za krivično delo terorizma u skladu sa članom 125 u vezi sa članom 139, stav 2 Krivičnog zakona Jugoslavije. Sud je preinačio njegovu kaznu na 20 godina zatvora, uključujući vreme provedeno u pritvoru od 20. aprila 2001. (S.C. Ap.br. 181-2002).
8. Prema navodima podnosioca zahteva, njegov advokat, Tome Gashi, nije uložio žalbu na presudu Vrhovnog suda Kosova, niti ga je obavestio o njegovom pravu na žalbu. Umesto toga, on je rekao podnosiocu zahteva da nema pravo žalbe. Nakon roka od petnaest dana za ulaganje žalbe, odluka je postala pravosnažna.
9. Dana 31. decembra 2002, podnosilac zahteva primio je primerak presude Vrhovnog suda Kosova.
10. Nakon isteka roka, g. Gashi je zatražio od Vrhovnog suda da preinači odluku. On je izneo argumenat da bi stranke trebalo da imaju pravo žalbe pošto odluka nije sadržala pouku o pravnom leku. Dana 8. juna 2003, Vrhovni sud obavestio je podnosioca zahteva da ne prihvata njegov zahtev iz razloga što je podnet više od pola godine nakon datuma prijema presude.
11. Dana 15. juna 2002, podnosilac zahteva povukao je ovlašćenje advokatu g. Gashiju.
12. Dana 8. avgusta 2003, podnosilac zahteva zahtevao je preko svog advokata, Fazli Balaj, da Okružni sud u Prištini ponovo uspostavi pravni rok za ulaganje žalbe. Dana

6. januara 2004, Okružni sud u Prištini odbacio je zahtev podnosioca podneska iz razloga što je uložan nakon statutarog perioda propisanog članom 92, stavovi 1 i 2, Krivičnog zakona Jugoslavije.

13. Dana 10. novembra 2009, državni tužilac Kosova obavestio je podnosioca zahteva da je njegov zahtev podnet Vrhovnom sudu Kosova odbačen iz razloga što za isti nije postojala pravna osnova.

Postupak pred Ustavnim sudom

14. Dana 7. decembra 2009. podnosilac zahteva podneo je svoj Podnesak Ustavnom sudu. Dana 5. januara 2010, podnosioci zahteva dopunili su Podnesak daljim argumentima zahtevajući od Suda da izrekne privremene mere kojima nalaže "ponovno uspostavljanje pravnog roka za ulaganje žalbe."
15. Dana 13. maja 2010. Komisija za razmatranje, razmotrila je izveštaj sudije Suroy i dala je preporuku da Sud u punom sastavu odbaci zahtev za izricanje privremene mere.

Žalbeni navodi podnosioca zahteva

16. Podnosilac zahteva navodi u svojoj žalbi da je prekršeno njegovo pravo na žalbu zagarantovano članom 102 Ustava i članom 394 (1) Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova. Prema njegovim navodima, prekršen je i član 30 Ustava koji garantuje prava optuženog.
17. Podnosilac zahteva tvrdi da mu je uskraćena mogućnost da iskoristi svoja osnovna prava. Odluka Vrhovnog suda Kosova od 12. novembra 2002. nije obuhvatala pravnu pouku o njegovom pravu žalbe, niti mu je predsedavajući sudskog veća pružio bilo kakva usmena uputstva. Štaviše, njegov advokat mu je rekao da nema pravo žalbe. Odluka protiv njega postala je pravosnažna zato što (1) mu je njegov advokat pružio netačan savet; i (2) nije poznao službeni jezik važećeg zakona na Kosovu. Iz tog razloga, nije bio u mogućnosti da iskoristi svoje pravo žalbe.
18. Na kraju, podnosilac zahteva tvrdi da ovo predstavlja prekršaj odredbi Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova i Privremenog krivičnog zakona Kosova, kao i Ustava Kosova, prava Evropske unije, Evropske konvencije o ljudskim pravima i Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima. U cilju ispravljanja ovog prekršaja, trebalo bi ponovo utvrditi pravni rok za ulaganje žalbe.

Ocena zahteva za izricanje privremene mere

19. Podnosilac zahteva nije podneo nikakav dokaz koji bi opravdao izricanje privremene mere kojom bi se ponovo uspostavio pravni rok za ulaganje žalbe sa njegove strane. On nije dokazao da je predložena privremena mera neophodna kako bi se izbegla bilo kakva opasnost od nenadoknadive štete, ili da li je data mera u javnom interesu, kao što je zahtevano članom 27 Zakona o Ustavnom sudu. Iz svega navedenog sledi da zahtev mora biti odbačen.

Iz ovih razloga

20. Ustavni sud, u skladu sa članom 20 Zakona, i članom 54(b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 13. maja 2010. god, jednoglasno:

Odlučuje

- I. da ODBACI zahtev za izricanje privremene mere
- II. Sekretarijat će obavestiti stranke o Odluci i objaviti istu u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona.
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy, s.r.

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani, s.r.